

[Strona Główna](#) > ... > [Wszczęcie Postępowania Sądowego](#) > [Europejski Atlas Sądowy W Sprawach Cywilnych](#) > [Wzajemne Uznawanie Środków Ochrony W Sprawach Cywilnych](#) > [England and Wales](#)

Anglia i Walia

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Anglia i Walia

Artykuł 17 - Informacje publicznie udostępniane

Anglia i Walia

Wychodzące wnioski o środki ochrony (tj. środki ochrony wydane w Zjednoczonym Królestwie, które mają być uznane i wykonane w pozostałych państwach członkowskich UE)

Każda osoba występująca o zastosowanie krajowego środka ochrony (lub osoba korzystająca z takiego środka ochrony) objętego zakresem rozporządzenia [np. osoby objęte środkiem ochrony na gruncie ustawy z 1997 r. o ochronie przed napastowaniem lub – w kontekście rodziny – na podstawie zakazu prześladowania (*non-molestation order*), zakazu pobytu pod danym adresem (*occupation order*) i nakazu ochrony przed małżeństwem zawartym pod przymusem (*forced marriage protection order*)] może ubiegać się w ramach tego systemu o zaświadczenie o orzeczeniu środka ochrony w sądzie, który wydał takie orzeczenie, w celu rozszerzenia zakresu takiej ochrony na terytorium innego państwa członkowskiego UE. W Anglii i Walii są to następujące sądy:

- sąd rodzinny (*family court*)
- sąd hrabstwa (*county court*)
- Wysoki Trybunał (*High Court*) – zarówno Wydział Rodzinny (*Family Division*), jak i Wydział Ławy Królewskiej (*Queen's Bench Division*)
- sądy pokoju (*magistrates' courts*) (sądy pokoju mogą wydawać nakazy ochrony przed przemocą domową)
- sąd opiekuńczy (*court of protection*)

Szczegółowy opis postępowań, jakie obowiązują w odniesieniu do tych środków, zawarty jest w ustawodawstwie i w regulaminie postępowania rodzinnego lub cywilnego, tj. w nowej części 38 regulaminu postępowania rodzinnego i uzupełniających ich praktycznych wytycznych (Family Procedure Rules Practice Direction 38A) i w nowej sekcji VI części 74 regulaminu postępowania cywilnego (Section VI Part 74 Civil Procedure Rules).

W każdym z tych sądów można zwrócić się o pomoc przy składaniu wniosku. Opracowywana jest również broszura, która zostanie opublikowana na stronie internetowej Służby Sądów i Trybunałów Jej Królewskiej Mości (HMCTS).

Jeżeli sąd uzna, że spełnione są odpowiednie warunki, wydaje zaświadczenie w wymaganej formie (wspólnej dla całej UE). Zaświadczenie przekazuje się osobie chronionej / osobie ubiegającej się o ochronę. Osoba chroniona może również zwrócić się do sądu o wydanie zaświadczenia w wersji przetłumaczonej.

Sąd powiadamia „osobę stwarzającą zagrożenie” o wydaniu zaświadczenia (i o jego obowiązywaniu na terytorium całej UE). Nie istnieje możliwość zaskarżenia wydania zaświadczenia, choć dopuszczalny jest wniosek o poprawienie lub wycofanie go.

Zaświadczenie oznacza, że środek ochrony przyznany osobie chronionej podlega automatycznemu uznaniu i jest, o ile to konieczne, wykonalny w dowolnym państwie członkowskim (z wyjątkiem Danii, której nie obowiązują przepisy rozporządzenia).

Uznawanie i wykonanie przychodzącego (do Zjednoczonego Królestwa z innego państwa członkowskiego) środka ochrony

Środek ochrony zasądzony w innym państwie członkowskim podlega automatycznemu uznaniu bez konieczności przeprowadzenia procedury specjalnej i jest wykonalny bez stwierdzenia wykonalności. Nie ma konieczności przedstawiania go w sądzie w celu jego uznania.

Jeżeli osoba chroniona występuje o „dostosowanie elementów faktycznych” jej środka ochrony (np. z uwagi na nowy adres) lub występuje o wykonanie tego środka, jeżeli doszło do rzekomego naruszenia, taka osoba może wystąpić do jednego z następujących sądów w Anglii i Walii:

- sąd rodzinny (*family court*)
- sąd hrabstwa (*county court*)
- Wysoki Trybunał (*High Court*), Wydział Rodzinny (*Family Division*)

Sądy te mogą odpowiednio dostosować środek (jeżeli o to wystąpiono). Po dostosowaniu osoba stwarzająca zagrożenie zostaje o tym poinformowana (jak również o karach za naruszenie).

Podane sądy mogą wykonać środek ochrony poprzez zastosowanie dowolnej sankcji cywilnej, którą mają do dyspozycji przy wykonywaniu krajowych środków ochrony, takich jak zakaz prześladowania lub nakazy na podstawie ustawy z 1997 r. o ochronie przed napastowaniem.

„Osoba stwarzająca zagrożenie” może wystąpić do jednego ze wspomnianych sądów o odmowę uznania przychodzącego środka ochrony, lecz sąd ma konkretne i ograniczone przesłanki, aby tak uczynić. Środek musiałby być wyraźnie sprzeczny z porządkiem publicznym lub nie do pogodzenia z decyzją krajową.

Artykuł 18 lit. a)(i) - organy, które są właściwe do wydawania środków ochrony i do wydawania zaświadczeń zgodnie z art. 5

Anglia i Walia

- sąd rodzinny (*family court*)
- sąd hrabstwa (*county court*)
- Wysoki Trybunał (*High Court*) – zarówno Wydział Rodzinny (*Family Division*), jak i Wydział Ławy Królewskiej (*Queen’s Bench Division*)
- sądy pokoju (*magistrates’ courts*)
- sąd opiekuńczy (*court of protection*)

Artykuł 18 lit. a)(ii) - organy, przed którymi należy powoływać się na środek ochrony wydany w innym państwie członkowskim lub które są właściwe do wykonania takiego środka

Anglia i Walia

- sąd rodzinny (*family court*)
- sąd hrabstwa (*county court*)
- Wysoki Trybunał (*High Court*), Wydział Rodzinny (*Family Division*)

Artykuł 18 lit. a)(iii) - organy, które są właściwe w sprawie dostosowania środków ochrony zgodnie z art. 11 ust. 1

Anglia i Walia

- sąd rodzinny (*family court*)
- sąd hrabstwa (*county court*)
- Wysoki Trybunał (*High Court*), Wydział Rodzinny (*Family Division*)

Artykuł 18 lit. a)(iv) - sądy, do których należy wystąpić z wnioskiem o odmowę uznania oraz, w stosownych przypadkach, o odmowę wykonania, zgodnie z art. 13;

Anglia i Walia

- sąd hrabstwa (*county court*)
- sąd rodzinny (*family court*)
- Wysoki Trybunał (*High Court*), Wydział Rodzinny (*Family Division*)

Artykuł 18 lit. b) - język lub języki akceptowane w tłumaczeniach, o których mowa w art. 16 ust. 1

Językiem we wszystkich jurysdykcjach w Zjednoczonym Królestwie jest język angielski.

■ Ostatnia aktualizacja: 07/08/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.